

Колкого трѣба да бѣгаемъ отъ варварскы-тъ и лошы навыцы (адегы), толкованъ отъ присторенны-тъ и лицемѣрны поздравленія, отъ безумни-тъ дружелюбія, отъ ласкани-тар, самолюбіе-то, голѣмѣж-тѣ, униженъе-то и рабство-то. Но въ дружелюбія-та и поздравленія-та потребно е выидгы да вардимъ умѣренность, и да се водимъ споредъ обичаи-тъ на мѣсто-то, и да отдаваме нѣкому приличя-тѣ похваля безъ мѣстоуе; а за себе си и за нашы-тъ нѣща выиды-тѣ да не казваме нито добро, нито зло.

И това е сичко-то за думы-тъ и разговаранъе-то съ хората; а неприличны-тъ и дѣто трѣба да отбѣгваме работы въ сѣкы дружества, в най вече предъ достопочтениа лица, съ тѣзи :

1. Да не се обличяме и събличяме, да не се опасваме и разпасваме, да не отжрсаваме праха, да не се отрываеме ако сме калны, и. д. т.

2. Да не рѣжимъ и да не грыземъ (Халимъ) ногте-тъ си.

3. Да не туряме прѣсти-тъ въ уста-та си, да не бъркаме въ носа си, или да подсмърчяме, и когато се сѣкиемъ да не гледаме въ вкрвж-тѣ си

4. Да не се чешимъ по главата, или по друга нѣкой страна на тѣло-то.

5. Да не кривимъ и да не мърдаме непрямно уста-та, носа, или очи-тъ си; да не отваряме уста (зяпаме или зейме) да не прихажываеме устны-